

φανερονόταν μιά άπιστη γυναίκα, ένώ τόν Ντίνο τόν σεβόταν, τόν λογάριζε σέ τέτοιο βαθμό, πού ό ξεπεσιός της μπροστά του θά τής ήταν πράγμα άδύνατο ; Κι' άκριβώς γιά νά μήν ξεπέση, νά μιν ταπεινώθι, νά μή φανερωθί μπροστά του ποιά είνε, φοβόταν τήν εξήγηση εκείνη πού θάπρεπε νά τήν ρίξη στήν άγκαλιά του ;

Τό βέβαιο είνε πώς ποτέ ή Δώρα δέν θά διηγόταν και στό Ντίνο τήν «ερωτική της ζωή», όπως τήν είχε διηγηθί τόσο άφιημιστα, τόσο άδιάντροπα, στόν κυνικό εκείνον Εύαγγελάρη. Θά προτιμούσε νά πεθάνη, παρά νά μάθι εκείνος τό παραμικρό. Κι' άν κάποτε τάφταναν, κι' ό Ντίνος τής έλεγε άξαρνα πώς είχε κι' άλλες, — όπως τής τόπε μιά μέρα ό Εύαγγελάρης, — καταλάβαινε πώς, κι' όλο τό φόβο πού του είχε, θεομό θά γινόταν, θάνα, και θά τόν έπιανε άπ' τόν λαμό νά τόν πνίξη.

Αυτά όλα σημαίνουν πώς ήταν κιά ό μεγάλος έρωτας, ό άληθινός. Βοήκε επιτέλους κι' ή Δώρα τόν άντρα πού μπορούσε ν' αγαπήρη με τά σωστά της. Με τους άλλους έπαίξε, τους έλεγε ψέμματα, τους κοροΐδευε μέσ' στή μύτη τους, δέν ζητούσε άπ' αυτούς παρά λίγη ευχάριστη. Άπό τόν Ντίνο θά ζητούσε και θά περίμενε τά πάντα !

Όσπόσο, ή στιγμή πού τή φοβάταν, έφτασε. Ήταν έν' άλόγμια, στό σπίτι τής Κάκιας, στό σαλόνι. Ή Δώρα γελάστηκε νάνερβή, με τήν ιδέα πώς ό Ντίνος είχε πεί στά Κιούρκα νά ιδη ένα κτήμα. Άλλά ή έπίσκεψη αυτή είχε αναβληθί και, μπαίνοντας στό σαλόνι, ή Δώρα τόν είδε νά κάθεται κεί μονάχος σά νά περίμενε κάποιον.

— 'Α ! Έκαμε δυνατά χωρίς νά θέλη.
Κι' όπισθοχώρησε. Άλλ' άμα είδε πώς ό φόβος της έκαμε φαιδρή έντύπωση στόν Ντίνο, γέλασε κι' αυτή με τό στανιό και προχώρησε.
— Με φοβήθηκες ; τή ρώτησε.
— Όχι δά... Όποιον και νάβλεπα, έτσι θάνανα γιατί μου έπαν πώς ή Κάκια είνε στή κάμαρά της κι' έμπαινα με τήν ιδέα πώς στό σαλόνι δέν ήταν κανείς.

— 'Α, γι' αυτό...
Ναι... Έσένα είνε στά Κιούρκα. Δέν είπες ;...
— Είπα ά δέν πήγα.
— Και ποιόν περμένεις εδώ ; Θάρθι κανέναν νά μιλήσετε ; 'Η θά πάτε περίπατο με τή Κάκια ;
— Τίποτ' άπ' αυτά. 'Ηρθα και περίμενα... έσένα.
— Έμένα ;... Τι με θέλεις ;

'Η Δώρα άρχισε πάλι νά τρέμη. Και γιά νά μή φανή, κάθισε σέ μιά πολυθρόνα όσο μπορούσε πιο μορτιά του.
— Κάτι νά σου πώ.
— Άλήθεια ;... Πές μου...
— Μά έλα πιο κοντά, καίμενη ! Δέν μπορώ νά φωνάξω...
— Είνε μυστικό ; χαμογέλασε με κόπο ή Δώρα.
Και με κόπο σηκώθηκε, σύρθηκε ως μιάν άλλη πολυθρόνα κι' έπεσε σ' αυτή.

— Πολύ μυστικό, Δώρα μου ! Άλλά... όσο μυστικό κι' άν είνε, έχω τήν ιδέα πώς τό ξέρεις.
Είπε και τήν κοιτάξε στά μάτια, όπως τήν κοιτάζε όταν ήθελε νά τή μαγνήτιση.

'Εκείνη κατέβασε τά μάτια της.
— Δέν ξέρω κανένα μυστικό... ψιθύρισε.
— 'Α, μήν τό λές ! Τό ξέρεις !...
— Τότε... γιατί νά μου τό πής ;
— Θέλω νά σου τό πώ, γιά νά τελειώνη...
— Όχι ! Έκαμε άθελα ή Δώρα.

— Ναι ! Έκαμε σταθερό ό Ντίνος. Αυτό πρέπει νά τελεσώη.
'Εβαλε όλη της τή δύναμη γιά νά τού άπαντήση :
— Ντίνο, σέ παρακαλώ !... Έξέρω τι θά μου πής, δέν θέλω νά σου λέω ψέμματα. Άλλά είνε περιττό. Σκέψου ότι είμαι παντρεμένη γυναίκα, ότι αγαπώ τόν άντρα μου κι' ότι ό άντρας μου μ' αγαπά.
— Μου λές ψέμματα, Δώρα, ένθ' δέν θέλεις νά μου λές... Ούτε τόν άντρα σου αγαπάς, ούτε ό άντρας σου σ' αγαπά. 'Εκείνος μπορεί νά γελιέται και νά νομίζη... έσύ όμως όχι ! Είσαι βέβαιη έσύ πώς αγαπάς άλλον...

— Ντίνο, σέ παρακαλώ !... Δέν θέλω επιτέλους...
— Και πάλι ψέμματα μου λές. Γιατί θέλεις και με τό παραπάνω ! 'Αν δέν ήθελες, και τόσο πολύ, δέν θά φοβόσουν νά μής έδώ μέσα όταν με είδες μονάχο' ούτε θάτρουμε τώρα όπως τρέμεις. Άλλά... κανείς πολύ καλά Δώρα ! 'Η γυναίκα πρέπει νά φοβάται τόν άντρα της, και σύ, σέ λίγο, θάσαι γυναίκα μου !
— Ό, μά... Ντίνο ! Τ' είπ'άυτά πού λές ; !... Είνε δυνατό νά γίνω έγώ γυναίκα σου, άφού είμαι παντρεμένη ;

— Δυνατότατο ! Φτάνει πού τό θέλω και πού τό θέλεις με τόση δύναμη !
— Μά όχι !... Ντίνο σου άρχίζουμαι !... 'Ισως θά παρεξήγησες κανένα μου λόγο...
(Άκολουθεί)

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

N. M.

'Η καλή ήμέρα φαίνεται από τό πρωί—έτσι τουλάχιστον διαβαιώνει ή παροιμία—γι' αυτό και ή άνωτέρω κυρία από μικρή τής είχαν χαρίσει τό όραίο όνομα πού άγγαλιά θά πει κοκλά ! Είνε πάντοτε όραιοτάτη, αλλά όραιοτέρα παρά ποτέ είνε όταν συνοδεύεται—ή μάλλον συμπληρώνεται—άπό τόν όραιοον κόν της ό όποίος ειρήσθω έν παρόδη δίνει έντύπωσιν ένός νεωτέρου άδελφού. Αί τουαλέτται της ως έπί τό πλείστον βαθύχρωμαι και πολύ συχνά μαύραι, συντελούν εις τό νά προσδίδεται περισσότερα λάμψις στό όραίο προσώπ της πού πλαισιώνεται άρμονικά με τά βαθύχρωνα μαλλιά της. Συγκαταλέγεται μεταξύ τών ολίγων 'Αθηναίων κυριών πού έχουν τήν πλέον ραφινάτη κοκκετταρία νά προτιμούν τήν γκαλερί, σχετικη άπομάζουσαν και πρὸς τό βάθος κάθε κοσμικης εικόνας, ώστε πάντοτε νά μη πολυβλέπονται και διαρκώς νά επιθυμούνται.

'Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τό παρελθόν Σάββατον έδόθη χορευτική προσεπείρς παρά τῷ κ. και τῇ κ. 'Αθαν. Βότσαρη εις τήν έν Κημισσία έπαυλίον των.

— Κεκλημένοι ήσαν αί κυρία και διδες Μπαλατατζή, Ι. Καλαμάρα, Άργυροπούλου, Καλίνσκη, Μουρούξη, Βαλαωρίτη, Κριεζή, Κανάκη, Θεοχάρη, Ράλλη, Λεωνίδα, Κορδελά, Άντωνοπούλου, Δοίκα, Άλ. Ξύδη, Έντού, Κυρ. Μαυρομυζάλη, Χ. Ρουφόν, Χαλκοζονδούλη, Σζένδερ. Και οι κ. κ. Λεμερτζής, Δοσίος, Δεληγιάνης, Κορδελάς, Ζαίμης, Μπαλατατζής, Βοϊσος, Β. Λεμερτζής κ. ά.

— Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν, μια έξαιρετικά ευχάριστη δεξίωσις παρά τῷ κ. και τῇ κ. 'Ηλία 'Ηλιάσκου. 'Η οικοδόποινα έδέχετο τους κεκλημένους της με τήν άβρότητα πού τήν διακρίνει. φέρουσα τουαλέττα καλαίσθητον μαύρη σατέν με φράνς, όραιοτάτη ήτο ή δις Μαριέττα 'Ηλιάσκου με τουαλέττα χρυσ-σατέν κόκκινη.

— Αίθουσαι όραιοι, πελώρια τζάκια άναμμένα, κομφός διάκοσμος συντελούσαν σ' ένα σύνολον συγγρατητικόν.

— Παραυεθίσαν ό Πρόεδρος της Γερμανίας και ή κ. Ρέννερ, ό πρόεδρος της Ρουμανίας και ή κ. Ρασάνου, ό πρόεδρος της 'Ολλανδίας, ό πρόεδρος της Τουρκίας, ό κ. και ή κ. 'Αλ. Πασπάτη, κ. και κ. Π. Άργυροπούλου, κ. και δις Ζιράφ, κ. και δις Τριανταφυλλάκου, κ. Νίνα Φωτιάδη—κομφοτάτον σύνολον βέρ άμάντ,—κ. 'Ασπ. Μπότσια—όραιο έμφάνισις—κ. Λίνα Μάνδρα με τουαλέττα πολύ κομψή μαυρή, κ. Α. Φύλλα κομψή τουαλέττα μπλέ ζωρδέττ, κ. Φώφη Μεταξά, κ. 'Αλ. Γοίβα κ. Δαμαλά, κ. 'Αρβαντιδής—όραιοτάτη με τουαλέττα μαύρη και μπλέ έλεκτριχ.

— Τήν παρελθούσαν Τετάρτην δεξίωσις παρά τῷ κ. και τῇ κ. Ν. Τριανταφυλλάκου.

— Τήν παρελθούσαν Πέμπτην δεξίωσις παρά τῷ κ. και τῇ κ. Πολυγνήν.

— Τήν παρελθούσαν Δευτέραν μινιτζ παρά τῷ κ. και τῇ κ. Γκινοπούλου.

— Διεκρίνανεν κ. Α. Σηλήμαν, κ. και δα Λεωνίδα, δα 'Αρβαντινού, κ. Νίνα Φωτιάδη, κ. Κάρταλη, κ. Βιζέλα κ. Μόστρα, κ. Σαριπούλου, κ. και κ. Α. Κυριακίδη, κ. Στεφάνου, κ. και κ. Μακκά, κ. 'Αλ. Πασπάτη, κ. και κ. Παπαδοπούλου, δεξ Πάλλη, κ. και κ. Κ. Δοσίου, κ. Σεβαστοπούλου, κ. και κ. Βακά, κ. Σζένδερ. Πολύ ευχάριστη συγκέντρωσις προχθές παρά τῷ κ. και τῇ κ. Δοανίδη.

— Ένα γκρουπ κομφοτάτων δεσποινίδων με κατακόκκινες τουαλέτες συντελούσαν σέ αύξησιν κεφιοῦ. 'Ησαν αί δεσποινίδες Άντωνοπούλου, Στέλλα Καϊνάρου, Φανή Ξύδη, Κάρι Λίτσα, Ζίννη.
— 'Επίσης παρευεθίσαν κ. Α. Μάτσα, κ. Βλάχκαλη, κ. και δις 'Αξελού με μουσελίνα έμπρικ κ. Γεοργαντά, κ. Νίνα Φωτιάδη, Ζάν Μπέμπη.

— Τό παρελθόν Σάββατον παρετέθη γεῦμα παρά τῷ κ. και τῇ κ. 'Αλ. Διομήδη πρὸς τιμὴν τοῦ κόμητος ντέ Σαμπρέν.

— Μετά τό γεῦμα έπηκολούθησεν μουσική έσπερις, έτραγουδήσεν ή κ. Βέρα Γιαννακοπούλου και έπαίξε πιάνο ό κ. Μητρόπουλος.

— Τό έσωτερικόν του σπιτιού άνωτερον πάσης περιγραφής. Στο πλέον άριστοτεχνικῶ πλάισιο πού μπορεί νά φαντασθί κανείς : κ. και κ. Χωρέμη, κ. και κ. Ζαορίφη, κ. και κ. Στ. Σταϊκού, κ. και κ. 'Αντ. Μάτσα, κ. και κ. Δ. Θεοχάρη, κ. και κ. Μιχαλοπούλου κ. και κ. Ραμάνου, κ. και κ. Εύγενίδη.

— Τήν προσεχῆ Τρίτην δίδεται εις τό Ντελκς ή χορευτική έσπερις ύπέρ της 'Εθνικης Στέγης, άφ' ένός ό έξαιρετικά φιλανθρωπικῶ σκοπός, άφ' τέτερου αί έκλεκται κυρία και Δεσποινίδες πού τόν ανέλαβαν υπό τήν προστασίαν θά έξασφαλίση τήν επιτυχίαν της.

'Η Μ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

'Ο κ. Μιχαήλ Χαριζίτης Χουρμούζη έδωσαν άμοιβάι

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΠΑΝΘΩΡΑ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΥΛΗΣ
Μεταξύ τών περιεχομένων της και τά έξής έξαιρετικῶς ένδιαφέροντα κομμάτια : «Τό πνεῦμα πού ένδικιείται» τριμερό πνευματιστικό γεγονός πού συνέβη έσχάτως στό Λονδίνο, «Τό κολλίε πού φέρνει τήν καταστροφή» άληθινή ιστορία, «Ό Δάντης και ή Βεατρίκη», «Μία ευχάριστος έκπλήξις», «Τό όνειρο», «Οί γάμοι σιάς 'Αλλεπς», «'Η Άπαγωγή», «Μία ερωτική ιστορία» του κ. Κλέωνος Παράσχου, «Τό κυνήγι της Λευκής 'Αρτού», «'Η σύγχρονες 'Ιαπωνίδες», «'Η Λατρεία τών Γάτων», κλπ.